

**LNF Pārstāvjiem, atbalstītājiem, latviešu sabiedrībai
Padarītais un ieceres**

**Andreja Eglīša
Latviešu Nacionālā Fonda
INFORMĀCIJAS IZDEVUMS**

Latviešu Nacionālais Fonds:

1947 – 2007

Nr.45 – 2007

Organizācijas Nr. 802009-8490

Sarakstei: LNF c/o Strautmane

O.Palmes gata 16, 111 37 Stockholm

Postgiro 351482 – 5

Darbvedības tālruni: Rīgā +371 26829773, +371 7106212

Stokholmā 46(0)8208222

E-mail: andrejaeglisa.LNF@gmail.com

LNF mājas lapas adrese: www.latnet.se/lnf

LATVIEŠU NACIONĀLAJAM FONDAM 60 GADI

1947. gada 14. decembrī Stokholmā politisko organizāciju un kultūras darbinieku pārstāvji nodibināja Latviešu Nacionālo Fondu. Fonds tika dibināts latviešu emigrācijas cīņas gara uzturēšanai un ievirzīšanai organizētā mērķtiecīgā darbā. Ideja par globālu informācijas institūtu piederēja Andrejam Eglītim.

LNF mērķi un uzdevumi:

- Cīnīties par latviešu tautas un neatkarīgas, demokrātiskas Latvijas Republikas tiesībām un interesēm.
- Izplatīt precīzu informāciju par Latvijas zemi, tautu un kultūru.
- Darīt visu iespējamo tautas dzīvā spēka un kultūras saglabāšanai.
- Panākt visu latviešu grupu sadarbību minētajos punktos.

Pirmie desmit gadi

Īsā laikā visos lielākajos Skandināvijas centros darbojās LNF pārstāvji, drīz arī citur pasaulē izveidojās fonda atbalstītāju tīkls. LNF vāca un izplatīja informāciju par apstākļiem okupētajā Latvijā. Fonds izdeva 8 grāmatas, atbalstīja latviešu politiķus, lai tie varētu piedalīties politiski svarīgos notikumos starptautiskajās arēnās. LNF ierosināja dažādas akcijas, starp tām arī 35.000 protesta vēstuļu rakstīšanas akciju ar prasību atgūt Latvijas neatkarību. 1951. gadā tika izdots 1940. – 41. gadā uz Krieviju deportēto latviešu saraksts *These Names Accuse* (*Šie vārdi apsūdz*). Ar šo grāmatu iepazīstināja brīvās pasaules vadītājus, un Latvijas sūtnis Jūlijs Feldmans tika audiencē pie ASV prezidenta Harija S. Trūmena. Pirmais okupētā Latvijā sacerētais literārais

darbs, kas publicēts brīvajā pasaulē, bija 1956. gadā izdotā Inta Baltarāja (Evalda Valtera) grāmata *Rusiāde*. Tās lielāko daļu aizņem satīriskā poēma par boļševiku „nevalsts” nožēlojamo vēsturi un kauna darbiem.

1958 - 1967

LNF pastiprināti turpināja ārējo informācijas darbu. Izdeva 10 grāmatas – lugas, dzeju antoloģiju, atklātnes un skaņu plates. Fonds rīkoja un piedalījās dažādās izstādēs. Kopā ar igauņu un lietuviešu Nacionālajiem fondiem organizēja demonstrācijas ar prasību par Baltijas valstu neatkarību. LNF dažādos ceļos ievēda okupētajā Latvijā informāciju par latviešiem svešumā un brīvās pasaules literatūru, kā arī izveda un saņēma informāciju no okupētās Latvijas.

1965. gadā Padomju Latvijā iznāca J.Dzirkaļa brošūra „Kāpēc viņi bēga? Patiesība par Latviešu Nacionālo Fondu Zviedrijā”. Tajā LNF nosaukta par mieram un antifašisma spēkiem naidīgu revanšistu un kara kurinātāju organizāciju, kuras vadmotīvi ir naida pilna pretpadomju propaganda un vietējās sabiedrības dezinformācija.

1967. gadā Stokholmā iznāca LNF kapitāldarbs – *Latvia – country and people (Latvija – zeme un tauta)*. Grāmatu izsūtīja Apvienoto Nāciju delegācijām, kā arī Zviedrijas parlamenta locekļiem ar pavadrakstu par okupēto Baltijas valstu likteņiem un tiesībām uz neatkarību.

Nākamajos desmit gados LNF publicēja 50 izdevumus. Fonda dalībnieki piedalījās visās demonstrācijās ar prasību atbrīvot politiskos ieslodzītos, atļaut ticības brīvību un galvenais – atbrīvot Baltijas valstis.

LNF veļtija lielu darbu, aizstāvēt latviešu karavīrus pret apmelojumiem, kas izpaudās zviedru rakstnieka P.U. Enkvista romānā „Leģionāri” un pēc tam uzņemtajā filmā par latviešu izdošanu Padomju Savienībai.

No Latvijas Nacionālais Fonds saņēma apliecinājumus:

Andrejs Eglītis

„Ja jūs svešumā pārstātu runāt un rakstos stāstīt brīvajām tautām par mūsu dzīvi krievu piepludinātajā un komunistu apspiestajā dzimtenē, mēs zaudētu pēdējās cerības, ka par mums nodarītām pārestībām tautas brīvībā dzirdēs patiesību. Tam mūsu izturības un pretestības stiprināšanā liela nozīme.”

LNF ar saviem materiāliem piedalījās Eiropas drošības un sadarbības konferencēs Helsinkos un Ženēvā, t.s. Saharova tiesā Kopenhāgenā.

Ar LNF starpniecību *Laika* redakcija 1974. gadā varēja publicēt visu triju Baltijas tautu demokrātisko pagrīdes organizāciju uzsaukumu visām brīvās pasaules tautām: atzīt Baltijas tautu tiesības uz pašnoteikšanos, deklarēt kā nelikumīgu pašreizējo okupācijas režīmu, nodrošināt, ka tiktu izvests viss PSRS karaspēks, un nodibināt pagaidu Apvienoto Nāciju vadību un ievest ANO karaspēku. Padomju ziņu aģentūra TASS raksturoja LNF par tādu „varenību”, kas grib sagraut Padomju Latvijas pastāvošo iekārtu. Tika dots netiešs mājiens Zviedrijai, ka LNF darbs ir pretrunā ar Zviedrijas neitralitātes politiku.

1982. gadā izdeva jaunu *Aizvesto sarakstu*, papildinātu ar PBLA savāktajiem 3000 nepublicētiem mocekļu vārdiem, Baigā gada uzņēmumiem un deportēto izsūtīšanas shēmām. Andrejs Eglītis: „Apspiestās latviešu tautas un cilvēku tiesību vārdā mums šis dokuments jānodod jaunām audzēm, brīvās pasaules valdību pārstāvjiem, baznīcu vadībām, visai sabiedrībai.”

1987 - 1991

Andrejs Eglītis: „Demonstrācijas pie Brīvības pieminekļa 1987.gada 14. jūnijā un 23. augustā ieies mūsu vēsturē ar revolucionāra protesta iezīmēm. To veica **Helsinki - 86** laudis. Šis politiskās bumbas sprādziena atbalsojums nerimsies.” Baltijas valstīs nacionālas eksplozijas radīja kāpinātu pieprasījumu pēc LNF informācijas. Fonda telpās katru dienu iegriezās viesi no dzimtenes. Nevienš neaizgāja tukšām rokām. Tika dota dažāda veida palīdzība pretestības grupām dzimtenē un svešumā, iespēja izraidītājiem atsākt iecerēto politisko darbu. LNF locekļi darbojās dažādās nacionālās organizācijās, to centros ar nodaļām Zviedrijā un Vācijā.

1990. – 1991. gadā LNF katru nedēļu aktīvi piedalījās Pirmdienas sapulcēs Stokholmā. To mērķis bija atbalstīt Baltijas tautu cīņu par neatkarīgu un demokrātisku valstu izveidošanu. Sapulces notika vēl 20 Zviedrijas pilsētās.

Brīvā Latvija

Bija noslēdzies garais okupācijas posms, kad LNF lielākās pūles veltīja informācijas plūsmai no Latvijas uz ārzemēm un ārzemju informācijas nelegālu nogādī Latvijā. Pārmaiņas Latvijā deva fonda darbam galveno virzienu – tautas dzīvā spēka saglabāšanu, par svarīgāko uzskatot bērnus, jaunatni, daudzbērnu ģimenes, neaizmirstot arī vecāko paaudzi. Andrejs Eglītis: „Steigsimies palīgā latviešu tautai viņas likteņa izšķirīgā brīdī. Radīsim palīdzības ķēdi no rokas rokā, no sirds uz sirdi, to pārvelkot visai Latvijai. Grūtumā nonākušiem sniegsim palīdzību naudā vai gaudā un reizē, stiprinot tos ar savu neaizmirstības mīlestību.”

Pēdējie 10 gadi

1997. gadā izveidoja stipendijas jaunatnei, un 1999. gadā Andrejs Eglītis piešķīra Andas stipendiju. Fonda galvenā darbība ir atbalstīt daudzbērnu ģimenes, skolēnus un studentus. Šajā laikā daudzbērnu ģimenēm ir piešķirts 1.800.000 kronu un 1.000.000 kronu skolēnu un studentu stipendijām.

Atkal Latgalē – „pa vecām pēdām”

No 1995. gada līdz 1998. gadam LNF uzdevumā izbraucām daudzas Latgales pilsētas un pagastus. Bija daudz jauku un interesantu piedzīvojumu, satikāmies gan ar skolotājiem, gan ar skolēniem. Ar daudziem sazināties vēl līdz šodienai. Braucām ar gaiši zilu, bet diezgan sarūsējušu Volkswagen busiņu, vedām līdz grāmatas, lietotās drēbes, apavus un rotaļlietas bērniem.

1995. gadā LNF dāvināja skolām un bibliotēkām Latviešu Nacionālā Fonda un „Grāmatu Drauga” (ASV) izdotās grāmatas. Nākamajos gados dāvinājām skolām datorus, grāmatas, piešķirām pabalstus daudzbērnu ģimenēm un stipendijas skolēniem.

Šogad, LNF 60. dzimšanas dienā, atkal devāmies uz Latgali. Laiks gadījās tikpat karsts kā 1995. gada vasarā. No Daugavpils lielceļa nogriežamies pa kreisi uz **Rožupes** pagastu. Liekas, ka šoreiz brauciens ir ilgāks, jo pa ceļam ir ko redzēt un par ko priecāties. Lauki skaisti sakopti, ganāmpulki kupli. Kad piebraucam pie **Rimicānu** pamatskolas, atceramies iepriekšējo braucienu. Toreiz pilnā sparā gāja remonta darbi, tagad tie sen pabeigti, pagalmā varam apbrīnot nesen iekārtoto spēļu un rotaļu lauku. Dodamies pie skolas direktores, bet bez palīdzības neatrodam. Pajautājam puikam, kas mums nāk pretī. Zēns precīzi zina sacīt: „Brauciet uz priekšu, aiz lielās kūts pa labi, kur ganās trīs brūnas telites, tur viņa arī dzīvo!”

Sirsniņi parunājamies pagalmā karstajā saulē. Skolā toreiz mācījās 40 skolēni, pirmo klasi uzsāka desmit. Šogad mācīsies 36 audzēkņi, bet pirmskolas izglītības programmu apgūs 6 bērniņi. Nacionālais fonds uzdāvina matračus un segas, lai mazajiem būtu patikama pusdienas atpūta. Uz jautājumu, kā izdevies tik jauki sakopt lauku vidi, mums paskaidro, ka pagastā dzīvo centīgi cilvēki un sliktā īpašība – skaidrība, laukos darot labu. Viens otru sa-

dūšinot. 1995. gadā pa sliktu ceļu mūs aizveda līdz zālē un krūmos ieaugušai baznīcai, šoreiz neved, jo vēl neesot tik sakopts, lai rādītu viesiem.

Braucam tālāk uz **Pelēču** pagastu. Pa ceļam apskatām **Arendoles** muižu. Divi gados jauni vīrieši rasi strādā, nesot kaut ko iekšā un ārā. Viņi pastāsta, ka muižai ir jauns īpašnieks, kurš apņēmis to atjaunot. Pat mūsu amatieru acis redz, ka te vajadzīgs milzīgi liels naudas maiss. Tāda gan neesot, bet remonta mērķis sakārtot tā, lai cilvēkiem būtu pieejams vēsturiskais piemineklis. Arī ceļotāji esot laipni gaidīti. Tikai to laikam nav daudz. Kad iebraucam Pelēču pagastā, uzreiz atpazīstam skolu. Toreiz jau bija skaista, tagad savā kalnā vēl skaistāka – balta, krāšņu apstādījumu vidū. Droši braucam pie skolas direktores, bet steigā iebraucam kaimiņu sētā. Kad tiekam atkal uz lielā ceļa, mums priekšā nostājas liela ceļu darbu mašīna un dūšīgs vīrs grib zināt, kas mēs tādas. Izrādās, esam izbraukājušas viņa mājas pagalmu.

„Mēs lepojamies ar savu skolu!” stāsta skolas direktore. Skolai ir datori, jauni logi, jumts jau sen salabots un skolas apkārtnē nobruģēta. Šogad skolā mācīsies 69 audzēkņi un 13 bērni 5-6 gadu grupiņā. Pagasts ļoti rūpējas par bērniem, ved uz skolu, ēdina. Raizes ir par nelielo skolēnu skaitu, šogad tikai 6 bērni uzsāks mācības. „Viss mums ir: jauka skola, labi sagatavoti skolotāji, labas telpas, atsaucīga pagasta padome, tikai trūkst bērnu!” stāsta direktore. „Pagastā nav darba vietu, jaunieši, jaunās ģimenes brauc strādāt uz pilsētu vai ārzemēm. Paldies Latviešu Nacionālajam Fondam par atbalstu. Latvijai nākotnē būs nepieciešami gaiši prāti, un mūsu dziļākā pārliecība ir, ka tie nāk no laukiem.”

Tālāk braucam **Kaunatas** virzienā, bet pa ceļam iegriežamies Raiņa **Jasmuižā**. Darba diena jau beigusies, bet

skaisto parku varam izstaigāt. Uz kalniņa zālītē atpūšas „Jānis” un „Pēteris”, stāsta, ka vēl pirms dažiem gadiem viss te bijis aizaudzis un nesakopts. Skolā mācās kādi 60 bērni. Cik ilgi ļaus skolai pastāvēt, – grūti pateikt. Šogad pagastā piedzimuši tikai 3 bērni. Ari no šejienes izceļo uz Īriju un citām zemēm. Mēs jokodamās sakām, ka atpūšanās kalniņā ir laika tērēšana. Vajag bērnus! Viri lepni atbild, ka viņi savu padarījuši, bērni jau iet skolā. Paši projām braukt nekur netaisās, jo atraduši labi atalgotu darbu pie saimnieka.

Kā rallistes braucam tālāk pa likumaino zemes ceļu gar **Rāznas** ezeru. Pa ceļam apskatām rehabilitācijas centru, kas atrodas skaistā muižas ēkā ar skatu uz ezeru. Mazs sunītis cēli sēž ceļa vidū, pārliecināts, ka ir varens sargsuns. Pie **Mākoņkalna** uz plāksnes izlasām, ka 1938. gadā šeit ir bijis prezidents Kārlis Ulmanis. Pa 300 pakāpieniem uzkāpjām kalnā, paveras aizraujošs skats uz ezeru un apkārtni! Naktsmājas atrodam viesu mājā, skaistā vietā pie mīļā Rāznas ezera. Saimniece, sieviete gados, nesen uzsākusi šo uzņēmumu, bet nākamā vasarā vēl dažas gulbūves būšot gatavas. Nākamā rītā ezers rāms kā spogulis. Iepazīstamies ar Liānu (9 gadi). Viņa apmeklē **Kaunatas** skolu, skolotāji un skola esot laba, skolā patiek iet.

Uzzinājām, ka turpat pāri ceļam dzīvo Kaunatas vidusskolas direktors. 1995.gadā bijām **Kaunatas vidusskolā**. Goda zālē toreiz pārsteidza nesmukie plankumi griestos, un mums paskaidroja, ka vainīgi stārķi, bet plankumus pēc vajadzības pārkrāso, jo stārķi tāpat kā skolēni un skolotāji pieder pie skolas! Mums pastāsta, ka tā ir vēl arvien. Tuvojoties skolai, dzirdam stārķa klabināšanu. Skolas teritorijā tiek uzturētas vēstures zīmes – brāļu kapi, piemiņas akmeņi kara upuriem, represētajiem. Skolas direktors saka: „Mēs pārliecināti skatāmies nākotnē, tuvāko gadu laikā pirmās klases palielināsies.”

1995. gada pie **Gaigalavas** vidusskolas iepazīstamies ar četriem bērniem un uz skolas trepēm klausījāmies viņu stāstus par grūtiem apstākļiem ģimenēs. Visiem varējām ie-

dot saiņus ar drēbēm un apaviem. Šovasar mums bija cits iemesls atkal iegriezties Gaigalavas skolas pagalmā. Pazīstamie bērni izauguši lieli, viena no meitenēm precas. Skolas direktore stāsta, ka kopš 1995. gada noticis daudz jauna – skolai nomainīts jumts, ielikta centrālā apkure, telpas izremontētas un iegādātas jaunas mēbeles. Skola tagad ir pamatskola, jo skolēnu skaists ir stipri mazāks – 89. Pagastā trūkst darba vietu, ģimenēm iet grūti. Tāpēc sakām paldies visiem, kas dara šo svētīgo darbu – atbalsta skolēnus laukos.

Dricānu vidusskolai toreiz dāvinājām tapetes. Par skolu dzirdam ļoti atsaucīgus vārdus. Tagad bijām kāzu ballē. Kāds viesis izstāsta, ka Gaigalavā un Dricānos ir ļoti aktīva un latviska vide – darbojas trīs teātra grupas un vairāki kori!

Jauka tikšanās bija ar 4 jauniešiem, kuras gaidīja jauno pāri pie goda vārtiem. Visām rokās mūzikas instrumenti. Jaunietes pabeigušas ģimnāziju, un visas turpinās izglītības. No dvīnītēm viena būšot kosmetoloģe, otra – mazo bērnu pedagogs. Trešā jauniene mācīsies par fizioterapeiti, bet ceturrtā jau otro gadu Rīgā studē. Jautājām, kā jauns cilvēks no laukiem jūtas lielpilsētā. Visgrūtāk esot pierast pie tā, ka esi tik anonīms. Mazpilsētā visus pazīsti, visur jūties droši kā mājās.

Viļānos satikām organizācijas “Mazumiņš” darbinieci un saņēmām sirsnīgu paldies par Fonda vērtīgo darbu. Viena no daudz bērnu ģimenēm mūs pārsteidza ar skaistu dziesmu. Arī Viļānu slimnīca ar LNF starpniecību ir saņēmusi nepieciešamo palīdzību un varēs saņemt vēl, bet, neskatoties uz to, bija smagi izstaigājot slimnīcas telpas! Brīnāmies, ka 16 gados šeit tik maz panākts! Cik vien varēsim, meklēsim arī turpmāk iespēju palīdzēt.

Murmastienes skolai 1996. gadā dāvinājām datoru. Toreiz skolā mācījās 120 skolēnu. Uz turieni nebraucam, jo notiek bēres. Kāda daudz bērnu ģimene zaudējusi savu jaunāko atvasīti – meitenītei bija tikai 4 gadiņi. Bērni spēlējušies, kāpuši kokos un mazai paslīdējusi kājiņa. Mums tomēr laimējas uz brīdi parunāties ar vienu no skolotā-

Liāna pie Rāznas ezera

Biļetena saturu veidojušas M.Strautmane un A.Poriete

jiem. Skolā šogad mācās 100 bērnu. Pirmā klasē būs 9 bērni. Pagastā ir daudz lielu ģimeņu un, kamēr tādas ir, skolai nekas nedraud.

Ļoti gribējās atkal redzēt **Stāmerienes** skaisto vidi, bet šoreiz nesanāk. 1995. gadā pareizticīgo baznīcai varavīksnes krāsās mirgoja torņa krusti, bet ēka stāvēja džungļos. Satiekam ģimeni, ar kuru toreiz iepazināmies, un uzzinām, ka baznīcas apkārtnē skaisti sakopta. Pils vairs nav „aiz atslēgas”, jo kāds uzņēmīgs vīrs cenšas to atjaunot. Skola darbojas, bet ir ģimenes, kurām iet ļoti grūti. Viņām būs LNF atbalsts.

Līvānu 1.vidusskolas skolēnu ģimenes un skolotāji izsaka lielu pateicību par LNF ilggadīgo materiālo atbalstu. Skolēni iegādājušies visu nepieciešamo skolai, varējuši doties mācību ekskursijās. Skolas absolventi, LNF stipendiāti, mācās dažādās Latvijas augstskolās. „Jūsu palīdzība iedegusi prieka dzirksti ne viena vien līvānieša sirdi. PALDIES!”

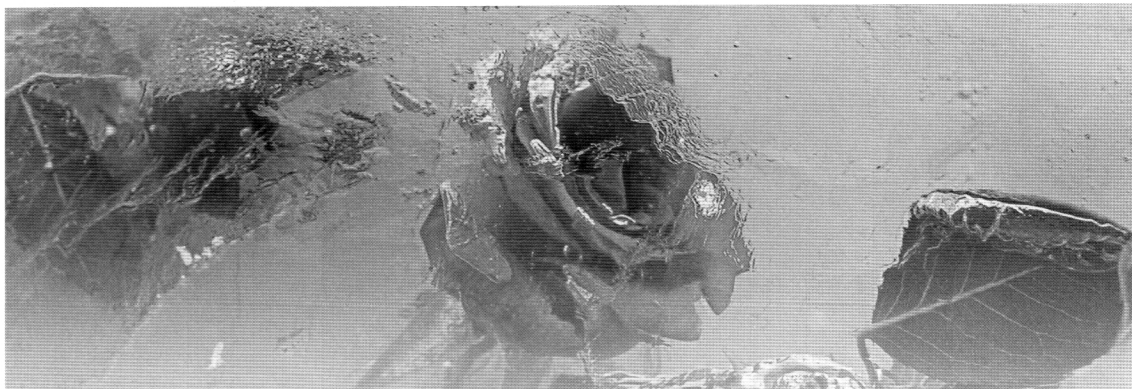
Rudzātu vidusskolā bijām 1996. gadā. Skolēnu skaits tad bija 181, un skolā bija divas pirmsskolas grupas. Šo-

vasar nespējam skolu apciemot, bet LNF saņem vēstuli: “Skolā mācās 150 skolēni. Šis gads atšķiras ar to, ka pirmo reizi notiks konference rajona fizikas skolotājiem sadarbībā ar Daugavpils un Latvijas Universitātes mācību spēkiem. Turpināsies projekts “Esi līderis”, un notiks arī jauno matemātiķu konkurss. Bērni dzied, dejo, spēlē teātri, zīmē, nodarbojas ar karjeras izaugsmi, komerczinībām. Ir arī maksas nodarbības, un tās visi nevar atļauties. Tāpēc no maznodrošinātajām ģimenēm sakām lielu paldies par atbalstu skolas audzēkņiem. Šie bērni var paēst siltas pusdienas un iegādāties nepieciešamo mācībām. Kāda māte teikusi, ja pasaulē būtu vairāk cilvēku, kas tā rūpējās par citiem, dzīve kļūtu gaišāka. Pietiek parunāties, lai paliktu vieglāk. Sveicam LNF darba saimi jubilejā, un vēlām veiksmi, spēku un izturību.”

LNF ceļojums pa Latgales lauku skolām atkal ir devis daudz iespaidu. Mēs no savas puses gribam aicināt valsts politiķus nekavējoties vairāk domāt par laukiem un lauku cilvēkiem, lai Latvijas lauki var attīstīties, bērni augt, skoloties un strādāt savos laukos.

*Caur daudzām zemju zemēm,
Caur daudzām debesīm –
Ved ceļš uz mūsu sapni,
Uz mūsu Latviju.
Un jautāsim viens otram,
Kas ir mums Latvija?
Tas viss, kas reiz ir bijis,
Tas viss, kas kādreiz būs.
Aizved, Dievs, aizved mūs mūsu īstās mājās,
Svešās varās elsodama, Daugava kur dzintarainā jūrā plūst,
Latvju tauta, dzelžos sieta, tumšas nāves lejās neliecas, nedz lūst.
Aizved, Dievs, aizved mūs mūsu īstās mājās.
Tikai viena vieta pasaulē mums māmuļas un tēva vietā ir –
Vejš kur miršu krūmu nemirstīgu senču pišlos kļusi šķir.
Aizved, Dievs, aizved mūs mūsu īstās mājās,
Lai mēs mokas noņemam mūsu brāšiem, mūsu māsām,
Tiem, kas upurgaismā acis slēdz, nāves sviedrus noslaukām.
Pagurušos stiprinot, stipri cīņai kļūstam paši.
Aizved, Dievs, aizved mūs mūsu īstās mājās,
Jauniem, kas tās nepazīst, sirds par tām nav grūta –
Lai ar sapni tēvzeme sevi mīlēt sūta,
Aizved, Dievs, aizved mūs mūsu īstās mājās.*

Liels paldies visiem Latviešu Nacionālā Fonda atbalstītājiem Zviedrijā, Norvēģijā, ASV, Kanādā un Austrālijā par 2007. gada atbalsta iemaksām. Īpaši liels paldies V. Ozolas kundzes testamenta izpildītājiem – Laimonim Ozolam un Gunai Sebris – par 60.000 Kanādas dolāru dāvinājumu.

Pateicoties lielai atsaucībai, LNF šogad varēja paplašināt palīdzības sniegšanu. Galvenie pabalstu saņēmēji ir daudz bērnu ģimenes, pārsvarā laukos un mazpilsētās, trūcīgi skolēni, bāreņi, slikti situēti augstskolu studenti.

Šajos desmit gados ir izveidots sadarbības tīkls ar skolām, pagastu sociālajiem dienestiem, labdarības organizācijām pa visu Latviju, tā nodrošinot Latviešu Nacionālā Fonda iesniegumu saņemšanu, kā arī garantē naudas pabalstu godīgu sadali.

Pabalsti netiek liegti arī bērniem no nelabvēlīgām ģimenēm. Viņi atbalstu saņem ar skolu un sociālo darbinieku palīdzību. Ir skolas, kuru direktori un skolotāji kopā ar bērniem dodas iegādāties nepieciešamo. Šiem bērniem bieži apmaksā arī siltas pusdienas.

LNF arī 2008. gadā turpinās atbalstīt daudz bērnu ģimenes un trūcīgos skolēnus un studentus.

Paldies arī visiem, kuri atbalstīja memoriāla „Ceļš pie Andreja Eglīša” tapšanu Ļaudonas kapos. Šogad 21. oktobrī, Andreja Eglīša dzimšanas dienā, tēlnieka Induļa Rankas klātbūtnē notika memoriāla svinīga atklāšana. Diena bija saulaina, bet laiks dzestrs. Piedalījās daudz cilvēku. Ceļā pa taku no kapličas uz Andreja atdusas vietu tagad ir 7 akmens skulptūras. Pie katras skulptūras skandēja Andreja Eglīša dzejas, dziedāja koris Ave Sol. No LNF bija 4 valdes locekļi, kuriem bija dota iespēja iepazīstināt ļaudoniešus un pārējos viesus ar Latvijas Nacionālo Fondu un tā darbību 60 pastāvēšanas gados.

Latviešu Nacionālā Fonda nosaukums turpmāk ir Andreja Eglīša Latviešu Nacionālais Fonds.

LNF priekšsēde Māra Strautmane

Veiksmīgu un labiem darbiem svētītu nākamo gadu!

Lūdzam Kr. 100 LNF atbalstītāju maksu. Iemaksām pievienota postgīro iemaksas zīme. Iemaksas izdarāmas: LETTISKA NATIONELLA FONDEN postgīro 351482 – 5; Bankas konts: SEB5276-3305253; organizācijas Nr. 802009-8490. Šo darba pārskatu izsūtām 1000 eks. LNF padomes locekļiem, pārstāvjiem un sabiedrībai, arī Latvijai. Paldies LNF darba atbalstītājiem Eiropā, ASV, Austrālijā, Kanādā, Jaunzēlandē un citur. Paldies LNF pārstāvjiem, paldies devējiem.

Andreja Eglīša Latviešu Nacionālā Fonda valde

LATVIEŠU NACIONĀLĀ FONDA PĀRSTĀVĪBA

ASV

Mrs. O. Jansons
6766 Riga, N. E.
ROCKFORD, MI 49341 – 9210

Mrs. V. Krūmiņš
c/o A. Burgman
625 Prospect Blvd
Waterloo, Iowa 50701

KANĀDĀ

Mr. V. Tikiņš
3 Hunchester Cres.
SCARBOROUGH, ONT.
M1J 1W9 Canada

AUSTRĀLIJĀ

Mrs. B. Liepiņš
144TH Boulevard,
STRATFIELD, NSW 2135

NORVĒGIJĀ

H. Valdmanis
Refstadsvingen 3
N – 00589 Oslo
Tālr. 4722653504

LNF padome Zviedrijā:

Vice priekšs. – Ansis Orbe
Tālr. 016–355494
E–pasts: ansis.orbe@bredband.net

Sekretārs – Jānis Vikmanis

Tālr. 46(0)702285685
E – pasts: janis.vikmanis@crossnet.se

LNF valde Stokholmā:

Priekšsēde – Māra Strautmane
Tālr. 46(0)8208222
E – pasts: LNF@spray.se

Vice priekšsēde – Gabriela Balodis

Tālr. 46(0)87249941
E–pasts: gabriela.balodis@av.se
LNF Valde Rīgā:

Anna Šmite
Rīga, LV–1235
Rūpniecības ielā 10
Tālr. +371 7106212
E–pasts: asmite@lib.acadlib.lv

Inese Levāne
Rīga, LV–1009
Laboratorijas iela 11–22
Mob. tālr. +371 26829773
E–pasts: inesele77@inbox.lv

Mājas lapa:

www.latnet.se/lnf
e–pasts: andrejaeglisla.LNF@gmail.com